

[Poznámka vydavatele: Díly 1-6 pocházejí z takzvaného Remanova rukopisu, jenž je umístěn v císařské knihovně. Jedná se o přepis dřívějších fragmentů, které na počátku druhého věku shromáždil neznámý učenec. Další zdroje těchto fragmentů bohužel nejsou známy, ale některé z nich se zdají být ze stejného období (a možná i ze stejného rukopisu). Ohledně datování těchto šesti fragmentů zatím neexistuje žádná odborná shoda a následující text se ji ani nesnaží najít.]

e to čistá pravda, že byl Morihaus synem Kyne, ale zdali byl Pelinal opravdu Šezarrine je lepší nechat nevyřčené (jen jednou se k tomu odvážil Plontinu, jehož oblíbenou zbraní byl krátký meč, a tu noc jej udusily můry). Ale není tajemstvím, že se k sobě oba chovali jako rodina, Morihaus jako mladší bratr a že jej Pelinal miloval a říkal mu synovče, ale to mohly být jen vrtochy nesmrtelných. V záležitostech války Pelinal nikdy Morihausovi neradil, protože býčí muž bojoval velkolepě, svůj lid vedl dobře a za žádných okolností se nepoddával Šílenství. Přesto jej Bílý víchř varoval, aby se k Perrif příliš neupínal. "Jsme ada, More, a láska věci mění. Musíme být ostražití, jinak na této zemi zplodíme další zrůdy. Neupustíš-li od toho, poddá se ti, a pokud jí to dovolíš, nenávratně tím přeměníš i celý Cyrod." A v tu chvíli býk zčervenal, neboť byl býkem a myslel si, že je příliš ošklivý na to, aby se Parvanii líbil, zvláště když se před ním vysvlékala. Ale zafrkal a v měsíčním světle Secundy potřásl svým kroužkem v nozdách, načež řekl: "Ona je jako tenhle šperk v mých nozdách, někdy bych byl radši bez něj, ale kdykoliv v noci pohnu hlavou, je stále se mnou. A proto ti musí být jasné, že to, co po mně žádáš, je nespílnitelné."

Skyrim.4fan.cz